

तीति ग्रावा तदस्यास्तीति [पा० ५.२.१४.] मतुप् (11.) माडुपधाया इति [पा० ८.२.१.] ववम् तस्य सम्बोधनं हे ग्रावः पत्नीवन् हे नेष्टः नोऽस्माकं यज्ञमभिगृणीहि स्तुहि गृ शब्दे क्र्यादित्वात् आ ई कृत्यघोरिति [पा० ६.४.११३.] तस्येकारः घ्रादीनां ह्रस्य इति [पा० ७.३.८०.] धातोर्ह्रस्वः । किं च ऋतुना देवेन सह पिब सोममिति शेषः । हि यस्मात् त्वं रत्नधा असि रत्नानि दधाति ददाति रत्नधाः र-मणीयधनानां दातासि ॥ २१ ॥

द्रविणोदाः पिपीषति जुहोत प्र च तिष्ठत । नेष्टादृतुभिरिष्यत ॥ २२ ॥

द्रविणसूशब्दः सान्तो धनवाची द्रविणो धनं ददाति द्रविणोदाः धनदाताग्निः पिपीषति पातुमिहति सोममिति शेषः पीड् पानेऽस्माद्देवादिकात्सन्प्रत्ययः । अतो हे ऋविज्ञः यूयं जुहोत जुहुत प्रतितिष्ठत च तप्तनविति [पा० ७.१.४५.] त-वाददेशः कर्मसूच्युक्ता भवतेत्यर्थः । किं च नेष्टुरिदं नेष्ट्रम् वृद्धभाव आर्षः नेष्टुर्धि-ह्यात् ऋतुभिः देवैः सह इष्यत सोमं प्रतिगृह्यत इष गतौ दिवादित्वात् श्यन् लोट् ॥ २३ ॥

तवायं सोमस्त्वमेक्ष्वावाङ् शश्वत्तमः सुमना अस्य पाहि ।

अस्मिन्यज्ञे बर्हिष्या निषद्या दधिघ्नं जठरेऽमिन्दुमिन्द्र ॥ २३ ॥

इन्द्रदेवत्या त्रिष्टुप् विश्वामित्रदृष्टा । माध्यन्दिने सवने नेष्टृचमसयागे याज्या । हे इन्द्र तव अयं सोमोऽस्ति अतः अर्वाङ् अस्मदभिमुखः त्वमेहि आगह शश्व-त्तमं सर्वकालमस्य पाहि कर्मणि षष्ठी इमं सोमं रक्ष पा रक्षणे लोट् । कीदृशः त्वं सुमनाः शोभनं मनो यस्य सः प्रसन्नचित्तः । किं च अस्मिन्यज्ञे बर्हिषि आ-स्तृतदर्भेषु निषद्य उपविश्य इममिन्दुं सोमं जठरे उदरे दधिघ्नं धारय धि धारणे तुदादिः व्यत्ययेन शपः श्लुस्तङ् अभ्यासिकारस्याकार आर्षः ॥ २३ ॥

अमेवं नः सुहवा आ हि गन्तं नि बर्हिषि सदतना रणिष्ठन ।

अथा मदस्व जुजुषाणोऽग्रन्धसस्वष्टर्देवेभिर्जनिभिः सुमङ्गणः ॥ २४ ॥

त्वष्टृदेवत्या जगती गृत्समदृष्टा । तृतीयसवने नेष्टृचमसयागे याज्या । देवप-